

ВАЛЕРИ ЛАРБО СТОКХОЛМ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Град от сиви камъни, светли, ясно очертани
и прорязани от живи, зеленикави води
със красиви параходи, бели като лебеди;
град на летни радости, с бледи паркове,
със небе по-бледо и от тях, ако това изобщо е
възможно,
с толкова веселие и топлина в дърветата;
вие също, хубави войници с жълтите яки и черните
куртки
в слънчевата светлина на Блазиехолмсхалм —
напускайки хотела,
тази августовска сутрин ви приветствувам отново!
Вас, девойки, продавачки на списания и вестници,
с къси светлосини роклички, с яки моряшки,
пак ви виждам — винаги загадка сте за мен.
С неизвестна възраст сте: между дванадесет и
двадесет години,
и човек се пита имате ли си любим;
вие си приличате и не единствено по облеклото,
а и по лицата — хубавите бели и сияещи лица
с приветливо твърдо изражение, с поглед
неопитомен и син...
Влюбен бях във всички вас преди години,
както бях обикнал римските букетопродавачки,
младите момичета от остров Маркен, във
съседство с Амстердам,
селянките в Корфу и дори
свирещата на латерна лъжециганка във Лондон.
Всяко предрешаване вълнува поетичното сърце,
гледайки ви, си въобразявам приключения.
Дюргарден, градини бледи, надалеч от каменните
дълги кейове,
сиви с тъй блажена сивота, и лятна, и безкрайно
чиста!

Искам да се скитам между храстите покрай театрите,

със сърце натегнало от леден пунш.

Ще отида из градините на ресторантите,
гдето пийналите господа си спят по масите,
ще послушам новите берлински шлагери.

После ще разгледам превъзходната витрина
на търговеца на грамофони с магазин на
Арсеналсгатан;

статуята на монарха Карл XII ще ми се усмихне
сред зеленината

в този сенчест и блажен площад,
където страдах.

Стромпартерен, място, гдето пият на брега,
сякаш сред вода, под моста, под листака —
пият леден пунш и някакъв ликьор, поднасян
само в четвъртлитрови стъкла, които трябва да се
пресушат!

Туй е най-приятното във Стокхолм.

То напомня за Венеция, за вечери край Темза
и е по-красиво и от хубавите вестникопродавки...

А пък за да се предпазите от вечерната влага,
ви обгръщат с вълнени одеяла,
оцветени във червено, и по този начин
всичките жени са мънички Червени шапчици.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.